

qui balnei curā habebat. asperē locutus est viro sancto. Sed statim post verba descendens. ut imperatori pararet balneū. mente captus in feruentem aquā descendit. ibiq; extinctus est. Erat autē acceptissimas in carceris in cella reclusus. qui. lx. annis. nec visus est ab alio. nec locutus est alicui. Tūc valentē antiochie furentē reuocauit liber themistij philosophi in quo porauit. qz p̄t discor dia ecclesiasticā nō deberet esse ita infestus. cum apud paganos vltra. ccc. sectarū differentia vide reēt. & vnusq; in sua sententia p̄maneret. & forte hoc deo potius gratū esset. dū nō a cōle cognosciēt. & diuerso mō gloriificat. quatin? vnusq; amplius timeat dūz integritatē scientie eius. uel quomō uel qualiter uel quātusq; sic magis ignorat. **H**ieronim? Eodē anno. id ē. valentis. xij. theodosius theodosij postea imperatoris pater & plurimi nobiliū occisi sunt. **S**ocrates in historia triplicita. Eo siquidem tpe. valens nigromātiā fecit p̄scrutans quis post eū imperaret. Demon autē quattuor literas demōstrauit. t. e. o. d. Imperator autē zelo ductus. multos hui? noīs occidit. putans eos tirānidem velle assumere. Occidebant ergo theodoti. theodozi. theodoli. & quicūq; has literas in capite sui nominis habebāt. Quo timore plurimi sua nomina mutauerūt. negantes cum iuramto que prius habuerant. **A**cto. Ex hac occasione videtur occisus fuisse theodosius pater theodosij impatoris. quīs eā hieronim? tacuerit.

C. **D**e morte valentis & fine cronice. **A**nno deniq; im. **C**ōzum hieronimi. **A**perij sui. xij. Valens de antiochia exire opulsus fera penitentiā nostros de exilijs reuocat. lacrimabile bellū in trachia omisū est. In quo deserente equitū p̄sidio. romane legiones a gothis cincte vsq; ad internitionē cese sūt. Ipe autē imperator valens cū sagitta saucius fugeret. & ob dolorem nimīū sepe equo laberet. ad cuiusdam ville casam deportatus est. quo p̄sequētib? barbaris & incensa domo sepultura quoq; caruit. **H**ic finit hieronim? cronica suā. Fluxerūt autē ab incarnatione dñi vsq; ad finē valentis anni. ccc. lxxx. **A**b v̄tbe odita. **A**. c. & xxxi. sez sub regib? anni. ce. xl. sub s̄sulib? ccc. lxiii. **S**ub angustis & cesariib? d. xxvi. **A**b initio autē mūdi s̄m hebraicā veritatē. iiii. milia. ccc. xlii. s̄m. lxx. interptes. v. milia. d. lxxviii. **A**b hinc ergo scribūt prosper & beda. sigibereusq; monachus gēblacens. Nos autē p̄ usq; vltērius p̄cedam? quia stat maxime circa hec tpa floruisse sanctos patres egīpti & syrie. ceterisq; mundi partib?. De quoz gestis & victis multa iam sup̄ posuim?. Placuit ut ad vtilitatem legentiū. intermisso paululū ordine historie. quorūdam quoq; de quib? ad liquidūz inuenire non potuim? sub quib? fuerint imperatorib?. vnico sequēti libello gesta adbreuiata p̄hendam?. siml etiā & alioz sanctorū quorūndā ep̄oz & p̄fessorū veriusq; sexus. qui floruerūt in diuersis mūdi partibus. quoz itidem tempora ignoramus. Et primo quidem a barlaam & iosaphat. quoz actus iohānes damascen? scripsisse reperit. **N**arrationis h? exordium sumamus.

Continentia. xvj. libri. **E**xtrudicim? liber nullā certū ep̄if p̄tinet historiā. sed gesta quorūndā sanctorū confessorū & monachoz. quoz inuenire nō potui ceritūdi.

inē tpoz ut barlaam & iosaphat. zozime quoq; & plurium alioz. **H**abet autē capitula. c.

ORege auemur & eius edicto contra christianos.

De eius archisatrapa facto monacho q̄ eum confudit.

De ortu iosaphat et reclusionē ei? i palatio.

De amico regis quē ipe in dolo temptauit.

Qualiter p̄silio infirmi trā regis placauit.

De duob? monachis martirizatis.

Qualiter iosaphat a patre obtinuit libertatē p̄cedendi.

De leproso & ceco & sene curuo quos in via vidit.

De aduētū barlaā ad eū sub ūbra negociatorū.

Narratio eius de rege humili qui caute rēphensorem arguit.

Instructio iosaphat & cultu vni? dei.

Fabula de philomena contra cultores ydolorum inducta.

Admonitō facta iosaphat d̄ p̄seuerātia i fide.

Exhortatio ad eundē de vita p̄fectiori.

Parabola de vnico me vtra seculi amatoēs.

Parabola de trib? amicis vtra eosdem.

Ad idem de rege qui locum exilij sui diuitiis p̄munuit.

Exhortatio ad p̄temptū diuitiaz.

Ad idem de illo qui p̄tempta nobili sponsa pau perculam duxit.

Doctrina barlaā d̄ deo creatore oīm & rectore.

Barlaam iosaphat vitā suam enarrat.

Iosaphat volentē eū sequi barlaā rēpmit.

Zardan duro corde verba barlaā audie.

Culicium & doctrine finem iosaphat a barlaam accepit.

Recedente bar. zardā secretū regī aperit.

De vano p̄silio arathis & i sectatōe barlaā.

De cuneo heremitarū qui ferebant reliquias sanctorum.

De simulato barlaam. id est nachoz.

Rex filiū q̄ a bar. seduct? sit rēphendit.

Iram patris filius placare nititur. eūq; ad rectāz viam ouertere.

Iosaphat in oratione p̄noctat & fictionē regis p̄ visionem agnoscit.

Nachoz in cōcilium vocatus consilio suo capitur & illaqueatur.

Idem contra p̄positum suum vera loquit de deo & de errore chaldeoz.

De errore grecoz & egīptioz.

De errore iudeoz & vera fide xp̄ianoz.

De fine certamis quo nachoz oēs p̄futaui.

Iosaphat eum ducit secuz & secreto arguens gratias egit.

Nachoz verbis eius cōpunctus ad heremum conuoluit.

Rege circa cultū deozū vacillante theodas mag? accersitus est.

Huius concilio rex omnes ad solennitatem deoz cōuocat.

Idē d̄ iosaphat p̄ mulieres seducēdo p̄siliū dat.

Iosaphat sp̄ritu fornicationis vexatus oratione se armat.

Puella regia eum de fornicatione multiplici colloquio temptat.

Iosaphat vacillanti dñs felicitatem sanctorū & penas reproboz p̄ visū demonstrat.

Idem in se reuersus egrotat & patrem se visitan-	
tem sceleris arguit.	.xlvi.
Iosaphat ptra theodā verborū certamē inuit.	.xlvi.
Idē eundē de stulta suorū sapientia pfudit.	.xlvi.
Theodas opūct? heremū p? nachoz petit.	.xlvi.
Rex ofilio arachis regnū cū filio diuidit.	.xlvi.
Qualiter iosaphat se gessit in ptestate regni &	
que fecit.	.i.
Qualiter patrem deus visitauit.	.li.
Qualitē fili? eū istruxit & d sacrosōte suscepit.	.lii.
Qualiter & ipse pater post cōuersionem se gessit	
& de morte eius.	.liii.
De substitutōe barachie & fuga iosaphat.	.liiii.
De reditu eius & ofirmatōe barachie i regnū.	.lv.
De fuga iosaphat in heremū.	.lvi.
De temptationib? quas ibi sustinuit.	.lvii.
De inuentione barlaam.	.lviii.
De mutua saluatione eorū & pūctū.	.lix.
Qualiter barlaā obitū suū ei nūciauit.	.lx.
De dormitione barlaam.	.lxj.
De visione iosaphat qua celestes māfiones ei ap;	
paruerūt.	.lxij.
De obitu eiusdem.	.lxij.
De trālatōe vīusq; sacri corpis in indiā.	.lxiii.
De sancto zosima monacho.	.lxv.
Qualitē inueit sanctā mariā egiptiā cā i hēmo.	.lxvi.
Q; vidit eam ozantē in aere subleuatā.	.lxvii.
Qualitē illa cepit ei nazare seriē vite sue.	.lxviii.
Qualiter beatam virginem apud filiū suū fidedi	
ctricem pro se dedit.	.lix.
Qualitē ad heremū pges ibi penitentiā egit.	.lxx.
Qualiter narzationem finiuit & sacram omūio-	
nem petijt.	.lxxj.
Qualiter zosimas recedens ad eam cum sacra cō-	
munionē redijt.	.lxxij.
Q; tercio rediens eā sepeliuit.	.lxxij.
De sancta marina & ei? falsa accusatione.	.lxxiiij.
De penis q; pp? ofcientiā dei sustinuit.	.lxxv.
De sancta cufrosina que sexū suū similiter inter	
monachos celauit.	.lxxvi.
Qualiter eius pater ab ipā nesciens cōsolationē	
accepit.	.lxxvii.
Qualiter tandē mortuā eam agnouit.	.lxxviii.
Documēta quorū dā patrū de mō viuēdi.	.lxxix.
De pemptu uel amore pecunie.	.lxxx.
De pemptu carnalis effectus.	.lxxxj.
De amore solitudinis.	.lxxxii.
De luctu & punctione.	.lxxxiii.
De silentio & locutione.	.lxxxiiii.
De abstinentia.	.lxxxv.
De simplicitate & humilitate.	.lxxxvi.
De patientia.	.lxxxvii.
De pace fraterna.	.lxxxviii.
De stabilitate & pferantia.	.lxxxix.
De pusillanimitate & incōstantia.	.xc.
De psumptione & iactantia.	.xci.
De fugienda mani gloria.	.xcii.
De irā cauenda.	.xciii.
De pteptu temerario fratris tēptati ul' lapsi.	.xciiii.
De suspitione & de detractione.	.xcv.
De temptatione demonū.	.xcvi.
De temptatione carnis.	.xcvii.
Adhuc de eodem.	.xcviii.
De utilitate temptationis.	.xcix.
De remedijs ptra impetū pue cogitatōis.	.c.
.i. De rege auemur & eius edicto	
contra chzistianos. Johannes damasce nus.	

Vit in india rex quidaz
romie auemur diues &
potens. & in bellis strē
nuus. omnibnsq; mūdia
libus successib? glorio-
sus. sm animā vero mul-
tis malis suffocatus. &
ydeloz seruituti dedit?

Cūq; in multis delicijs
viueret. vnū erat sterilitatis malū. qd eius leticiā
minuebat. & cor eius affligebat. Nam filios habe-
re nō poterat. Genus autē xpianoz & monachoz
multitudines in terra illa angelicā vitam ducen-
tes. in gratia dei pficiebant. regis cultū vilipen-
dentes. & prozsus mimas eius non formidantes.
Multi quoq; pro xpo mortē sitiebant. eternā bea-
titudinem desiderantes. Vnde & sine timore pōi-
cabant. nichilq; aliud nisi xpm in ore habebant.
Multi quoq; doctrinā suscipiebāt. adeo ut quidā
nobilitaz ac senatorū omnia relinquentes monachi
fierent. Rex autē ut hoc audiuit. furore succensus
edictū ilico posuit. omnē xpianū coartari. ut ne-
garet fidem xpi. nouas cōtra eos tormentoz spe-
cies excogitans. nouos mortū modos eis mimans.
Tūc alij tormēta timentes. execrabili pcepto obe-
diebant. Alij palā in facie regis impietate redar-
guentes. p martiriū vitā finiebant. Alij se in soli-
tudinib? & montib? abscondebant. II.

De ei? archisatrapa facto moācho q eū ofudit
Vne quidā regis archisatrapa. qui mag-
tudine & forma & anime constantia ab
omnib? alijs differebat. Videns impie-
tatem & valesaciens huic vane glorie. monachoz
ppositis se omiscuit. ac montiū deserta petēs. ibi
ieiunijs vigilijs & diuinis meditationib? intent?
fuit. Qd cū audiuit rex de amico pōito doluit. cō-
tra monachos autē amplius in iram exarsit. Miste
itaq; nūcios qui eos vbiq; quesiēt. donec in de-
sertis inuentū pphendentes. tribunali regis exhi-
buerūt. Quē rex in paupere & asperzimo vesti-
tu videns. durā anochozescos puerfatōe macera-
tum. tristitia repletus ait ad eum. O stulte & mē-
tis pōite. cur honore tuū in otumeliā cōmutasti.
& ludū pueroz teipm pstituisti. nostreq; amicitie
& fiducie oblitus. & nec pprioz filioz miser-
tus. ptra ipaz naturā insurrexisti. Vt qd hoc feci-
sti & omnib? diis hoīem qui dicit hiesus pcalisti
Hoc audiens homo dei hilariter respōdit. O rex
si rationē a me audire vis. inimicos tuos eice de
medio ptozii. & tūc respondebo tibi. Illis nanq;
pntib?. nullus a me tibi sermo reddet. ppter ra-
tionē vero torque. occide. & fac qd vis michi mū-
dus crucifixus est. & ego mūdo. Rege autē dicēte.
qui sūt inimici quos de medio pellere iubes. Ait
vir sanctus. Ira & ocupiscentia. Nam ocupiscentia
in nobis opat voluptatez. & incitat. Ira vero
destruit. Abscedant igitē ista & assideant ad au-
dientia dicēdoz. ad iudiciū equitas & prudētia.
Cūq; rex eius petitioni anueret. Ait ille. Gra-
tias ago deo per hiesū xpm. quia eruit me de lacu
miserie & de luto fecis. & ostendit michi viā opē
diosam. & facilez p quā in hoc fragili corpore pos-
sum angelicā ducere puerfatōne. pntiū stemmē
do vanitate. Cum em oīm pncipale bonū a nob
amputare pntendis. id ē. pietate & deū deserere.
qd damnis omnib? est pferenduz. quomō tibi in
hoc omūicare possum? & nō mag ecōtra amicitia.